

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینة ایران

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

۰۶ سپتمبر ۲۰۲۴

به مناسبت سی و ششمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی

سی شش سال از قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان سال ۱۳۶۷ که به فرمان خمینی و بوسیله آدم کشانی همچون رئیسی، اشراقی، نیری و پور محمدی و دیگر همدستان شان به اجرا گذاشته شد، سپری میشود. سی و شش سال قبل قطعنامه سازمان ملل مبنی بر آتش بس در جبهه های جنگ خانمانسوز هشت ساله بین ایران و عراق توسط رژیم جمهوری اسلامی پذیرفته شد، خمینی که جنگ را نعمت الهی مینامید و خواهان ادامه جنگ تا «رفع فتنه از عالم» بود، پذیرفتن این قطعنامه و اعلام توافق با آتش بس را به نوشیدن جام زهر تشبیه کرد.

آری، پایان جنگ برای خمینی سرکشیدن جام زهر بود. چرا که برغم هشت سال کشتار در جبهه ها و اعمال سیاست سرکوب جنبش های اجتماعی و براه انداختن زندان و کشتار در سراسر کشور، اما هنوز خطر برآمد مجدد جنبش های اجتماعی وجود داشت. بویژه افزایش نارضایتی عمومی از ادامه جنگ، تشدید بحران اقتصادی و سیاسی و احتمال گسترش نارضایتی توده ای، خواب از چشمان ارتجاع ربوده بود. از این روبرو برای تکمیل سیاستی که جنگ، کشتار و ویرانی را به نعمتی الهی برای خمینی و دارودسته او تبدیل کرده بود، با کشتار بی رحمانه زندانیان سیاسی ادامه یافت، تا مبدا این انسانهای آگاه و مبارز و مقاوم با پایان یافتن دوران محکومیت شان، از زندانها آزاد شوند و با توجه به تجربه، آگاهی و مقاومتی که در زندانها از خود نشان داده بودند، به صفوف مبارزه پیوسته و مقاومت در برابر ارتجاع را سازمان دهند. قتل عام زندانیان سیاسی، ادامه جنگ به کثیف ترین صورت آن بود، جنگی بر علیه آزادی، بر علیه عدالت اجتماعی، بر علیه برابری و پیشرفت و آزادی انسان از قید و بند ستم و استثمار و زور و سرکوب. این کشتار بی رحمانه تا مدتها با سکوت دولت های غربی و نهادهای مدافع دموکراسی، حقوق بشر مواجه بود و روشن است که انتظار اتخاذ موضعی مخالف اعدامها و کشتارها و حتا بی طرفی از سوی نظام امپریالیستی همانقدر بیهوده و عبث بوده و است که انتظار از سرمایه داران و جناح های مختلف ارتجاع مذهبی در ایران. که بدون این کشتارها و قتل عامها امکان استمرار حکومت ننگین خود و تداوم ستم و استثمار را نمی یافتند. امسال سی و ششمین سالگرد قتلعام زندانیان سیاسی مصادف با دومین سالگرد آغاز جنبش انقلابی زن-زندگی-آزادی است. جنبشی که با قتل مهسا، ژینا امینی، جرقه خورد و بر علیه تبعیض و نابرابری، فقر

وفساد، سرکوب و کشتار شعله ور گردید و مدت زمان اندکی به سراسر کشور گسترش یافت . هر چند که این جنبش بدلیل فقدان تشکل واتحاد ورهبری انقلابی سرکوب شد، اما امروز در مبارزات کارگران، بازنشستگان و دیگر زحمتکشان بازتاب یافته و طولی نخواهد کشید تا بار دیگر همچون آتشی زیر خاکستر شعله ور شود. در دومین سالگرد جنبش لقلابی زن- زندگی- آزادی یاد آوری مقاومت و پایداری انقلابیونی که در مبارزه برای آزادی ، برابری و سوسیالیسم در برابر چوبه های دار و تیرباران، ایستادند، قوت قلب نسل به پاخواسته و انقلابیونی است که برای رهائی از ستم واستثمار و زور و سرکوب نظام حاکم به پاخواسته اند.

بدون شک در این مبارزه جنبش دادخواهی خوانواده ها وبازماندگان هزاران انسانی که در زیر شکنجه ها کشته شدند و یا در زندانها قتل عام شدند، به گسترش مبارزه یاری رسانده ، و در عین حال توانسته است تلاش ارتجاع حاکم و قلم به مزدان آن را برای پاک کردن این جنایت بزرگ از حافظه تاریخی مردم ایران و افکار عمومی مترقی جهان خنثی کنند.

سازمان ما در سالگرد فاجعه جانگذار، کشتار زندانیان سیاسی که شامل کشتار بسیاری از رفقا و همزمان مانیز میشود ، خود را در غم و اندوه خوانواده ها و بازماندگان این شهدا شریک و سهیم میداند و اعلام میدارد که در مبارزه برای آزادی و سوسیالیسم همچنان بر عهد و پیمان خود با رفقا و همه جانفشانشان راه آزادی و سوسیالیسم پای برجا بوده و تا تحقق آزمانهای آزادیخواهانه و سوسیالیستی آنها از پای نخواهد نشست.

گرامی باد یاد وخاطره همه به شهدای راه آزادی و سوسیالیسم

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی برقرار باد جمهوری فدراتیو شورانی

زنده باد سوسیالیسم -

سازمان اتحاد فدانیان کمونیست

شهریور - سنبله-۱۴۰۳